

udoviny

Výnimočný úspech našej žiačky

Rozhovor

Stretnutie s Mirom Regitkom

Výlety

Obsah

Súťaže a úspechy	3 - 7
Predstavujeme vám.....	8
Škola na cestách	9 - 10
Tvorivé písanie.....	11 - 16
Zábava s Dudovinami	17

Redakčná rada: Michaela Töröková, Nina Čirková, Margaréta Lejová, Victoria Mocková, Samuel Onufer
Pod vedením Mgr. Janky Škutovej

Zdroje

Ilustrácia na obálke: Tatiana Weltherová 5. A

<https://static.vecteezy.com/system/resources/thumbnails/000/084/928/small/summer-time-flat-colour-icons.jpg>

<https://i.pinimg.com/originals/84/6f/73/846f7353531304fb72e206fcbabe1971.jpg>

<http://www.doba.sk/wp-content/uploads/2014/04/smile-31.jpg>

<http://obrazky.net/wp-content/uploads/2012/06/foto-usmev1.jpg>

https://img.refresher.sk/content/600x372/33502_Bratislava-ma-konecne-5-mostov-Stary-most-je-uz-otvoreny-pre-pesich-a-cyklistov.jpg

https://st2.depositphotos.com/3250055/9895/v/950/depositphotos_98959202-stock-illustration-cartoon-pirate-treasure.jpg

<https://carwallpaperspot.com//storage/upload/bmw-e30-m3/bmw-e30-m3-10.jpg>

https://img.ephoto.sk/data/users//18645/photos/78659298fc947234061a86357b38d4799c3cfcb7_large.jpg

<https://www.villagehatshop.com/photos/product/giant/4511390555504/alt/55504.jpg>

<https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcTkSy2St2rGFRPlhYuPAM7OFkamirj3OiLYty7iDrS-5grhoCo>

Úvodník

Milí čitatelia! Prešiel ďalší polrok a znovu vám ponúkame populárny časopis Dudoviny. Prostredníctvom článkov a fotiek si môžete zaspomínať na niektoré udalosti, ktoré ste prežili za posledné mesiace. Prinášame vám ďalší rozhovor, vďaka ktorému lepšie spoznáte jedného z pedagógov. Taktiež sa dozviete, že niektorí naši žiaci dosiahli mimoriadne úspechy pri reprezentácii našej školy. Dlhé chvíle si môžete spríjemniť čítaním zaujímavých textov z pera našich spolužiakov.

Prajeme vám radostné leto, veľa oddychu, zážitkov a hlavne, dávajte si na seba pozor! Za

redakciu Dudovín sa s vami lúčia Michaela Töröková, Margaréta Lejová a Nina Čirková.

Súťaže a úspechy

Slávik Slovenska 2018

Spev ľudových piesní je v našej škole veľmi obľúbený. Mohli sme sa o tom presvedčiť na školskom kole súťaže Slávik Slovenska, ktorej sa v apríli zúčastnilo takmer 40 žiakov.

Najprv sme sa s pani učiteľkou rozospievali. Atmosféra bola príjemná. Ako prví zaspievali najmladší žiaci z prvej kategórie. Potom nasledovala veľmi silná druhá kategória a nakoniec tretia. S našimi výkonmi sme boli viac než spokojní a plní napätia sme očakávali vyhodnotenie. Niektorí boli z výsledkov úplne nadšení a prekvapení, niektorí naopak sklamaní, avšak každý z nás dostal za odmenu na pamiatku malého vyrezávaného slávika a diplom za účasť alebo umiestnenie. Všetci sme odchádzali spokojní.

Victoria Mocková 8. A

Vyhodnotenie školského kola spevackej súťaže Slávik Slovenska 2018

1. kategória

- 1. miesto: Komárová Sofia – 3. C
- 2. miesto: Šárová Sofia – 1. B
- 2. miesto: Bacigalová Nikol – 3. A
- 3. miesto: Rybárová Natália – 1. A
- 3. miesto: Marenčíková Liliana – 3. B
- 3. miesto: Šindlerová Hana – 3. C

2. kategória

- 1. miesto: Szarková Kristína – 5.A
- 2. miesto: Hrmelová Karolína – 5. A
- 2. miesto: Weltherová Tatiana – 5. A
- 3. miesto: José Kristián Adamovič Garcia – 5. A
- 3. miesto: Uríková Ema – 5. B
- 3. miesto: Barátová Rebeka – 6. A

Čestné uznanie: Machajdíková Natália – 5. B

Čestné uznanie: Hašáková Kamila – 6. B

3. kategória

- 1. miesto: Mocková Victoria – 8. A
- 2. miesto: Hašáková Kvetoslava – 8. A

Výherkyne jednotlivých kategórií nás ďalej reprezentovali v okresnom kole súťaže a všetky tri získali skvelé umiestnenie. *Sofia Komárová* 2. miesto, *Victoria Mocková* 2. miesto a výkon **Kristínky Szarkovej** sa porote páčil najviac, skončila na **1. mieste** a reprezentovala nás v krajskom kole.

A predstavte si, aj krajské kolo tejto súťaže **VYHRALA** a postúpila do celoslovenského kola, ktoré sa bude konať 28. 6. 2018 v Bratislave. Držíme našej laureátke Kristínke palce.

Petržalská Superškola

V máji (28.5. – 30.5.) sme sa zúčastnili záverečného sústreďenia piateho ročníka Petržalskej Superškoly. Tento rok sa vyhodnotenie konalo vo Vysokých Tatrách v kongresovom centre SAV. Program sme mali veľmi zaujímavý a nabitý, a hoci sme museli skoro vstávať, stálo to za to.

V rámci programu sme absolvovali výlet zo Štrbského plesa na Popradské pleso, na ktorom nás zastihla búrka. Niektorí sa aj báli, veď búrka v Tatrách nie je žiadna sranda. Nakoniec sme sa však bez ujmy na zdraví, trochu premočení a trochu unavení, dostali naspäť do hotela. No zlatý klinec programu bol predsa len

výlet na Lomnický štít. Ráno sme síce vstávali okolo šiestej, ale nevadilo nám to, pretože sme sa veľmi tešili. Potom sme sa autobusom dostali na zastávku lanovky. Cesta lanovkou nám pripadala veľmi napínavá a dobrodružná. Výhľady z lanovky boli na nezaplatenie, ale aj tak sme sa tešili hlavne na cestu zo Skalnatého plesa na Lomničák, pretože nám učitelia povedali, že tam bude veľká priepasť. A teda aj bola! So stúpajúcou nadmorskou výškou nám bolo stále chladnejšie a taktiež sa znižovala viditeľnosť. Keď sme vystúpili z lanovky, bolo asi 8°C. Aké sme

boli vďačné za to, že sme si zobrali bundy. Hoci bola hmla, ponáhľali sme sa pozrieť si výhľad! Už sme si mysleli, že odídeme s bielymi fotkami, keď sa zrazu rozjasnilo a nám sa naskytol úžasný pohľad na celé Tatry. Bol to neopísateľný, nádherný pohľad a všetci sme si ho hneď začali fotiť. O chvíľu sme však museli ísť na malú exkurziu do observatória a potom späť dolu. No ten výhľad z Lomnického štítu sme mali ešte stále pred očami.

Okrem týchto častí programu sme mali každý večer prezentácie našich prác a iný večerný program. Napríklad nás veľmi zaujalo skladanie a programovanie robotov. Keď sme sa 30.5. vracali domov, uvedomili sme si, ako ten čas rýchlo prebehol a trochu sme zosmutneli. Aj touto cestou by sme sa chceli poďakovať za všetky cenné rady, za zážitky a skvelú atmosféru. Petržalská Superškola bola jednoducho super!

Michaela Töröková, Nina Čirková, Margaréta Lejová 8. B

Bratislava – moje mesto

Mestská knižnica v Bratislave v spolupráci s verejnými knižnicami v Bratislave – Staromestskou knižnicou, Knižnicou Ružinov, Knižnicou Bratislava – Nové Mesto a Miestnou knižnicou Petržalka organizovali 8. ročník súťaže vlastnej tvorby školákov BRATISLAVA, MOJE MESTO 2018. Motto tohtoročnej súťaže bolo *Bratislava dnes a pred sto rokmi*. Za sto rokov v meste prežilo svoj život niekoľko generácií, mesto sa zmenilo, rozrástlo, zmodernizovalo, zmenila sa doba. Cieľom tohtoročnej súťaže bolo zamyslieť sa a zobrazíť vývoj a zmeny v Bratislave. Či už dobré alebo zlé. Výsledky tvorivej literárno-výtvarnej súťaže pre bratislavských školákov slávnostne vyhlásil Martin Vanek, herec, moderátor a špecialista na detskú operu. Prítomný bol aj primátor mesta Ivo Nesrovnal, ktorý odovzdal nášmu žiakovi, **Radkovi Bánoczkému**, krásne ocenenie – **2. miesto** v literárnej súťaži v 3. kategórii. Blahoželáme!

Prinášame vám jeho víťazný text:

Deň ako každý iný ...

Bratislava, hlavné mesto Slovenska, mesto, kde sa stále niečo deje. Mesto, kde šum a ruch z ulice už neprekvapí žiadneho obyvateľa. Nie je tu jeden deň, kedy by tu bol pokoj. Jednoducho, Bratislava je mestom hlavného diania.

Ako Bratislava, tak aj každé iné mesto na svete, má svoje tajomstvá. Jedno takéto tajomstvo má aj dom, ktorý je skrytý na Rudnayovom námestí. Je to krásne námestie ťahajúce sa popri Dóme sv. Martina. Tento dom bol postavený v roku 1745 počas vlády Márie Terézie. Odkedy bol postavený sa za jeho múrmi udialo nespočetne veľa udalostí. Teraz vám rozpoviem iba jednu... Tú z 21. 4. 1968.

21. 4. 1968 bol deň ako každý iný. Skoro. Pýtate sa prečo skoro? Dozviete sa. Bol nádherný slnečný jarný deň. Vonku sa stále niečo dialo. Všetci ľudia si užívali tento deň, ako keby bol ich posledný. Ráno vstali, šli do kostola, do tuzexu, za rodinou. Deti sa vonku hrali s loptou. Vtáci bez prestávky stále pískali tú istú melódiu. Chod dňa bol vždy rovnaký. Keďže sa už zmenil čas, slnko zapadalo neskôr. Okolo 18:40 zaparkoval pred domom tmavomodrý Ford Mustang, ročník 68. Vystúpil z neho elegantný a upravený pán. Chodieval tam každý deň. Aj preto všetci vedeli, že jeho meno je Alfréd. Priezvisko nikto nevedel, lebo nikoho nezaujímalo. Chodieval tam za slečnou Sofiou. Údajne to mala byť jeho nastávajúca. Presne

18:58 sa pán Alfréd vrátil do svojho Mustangu, viem to, pretože to presne z okna oproti vtedy sledoval môj dedko. Tentokrát, keď sa vracal k svojmu Mustangu, mu niečo nesesedelo. Vlasy mal strapaté a zdalo sa, že aj rukáv na svojom saku má roztrhaný. Ako po nejakom súboji. Od tohto dňa sa pán Alfréd už nikdy neukázal. O týždeň neskôr našli pani Sofiu mŕtvu vo svojom dome. Ležala v kuchyni. Príčina smrti vraj bola nešťastná náhoda, kedy sa mala pani Sofia pošmyknúť, udrieť si hlavu a následne umrieť. O dva roky sa vražda vyšetrila. Prišli na to, že vrahom bol pán, ale teraz už hľadaný Alfréd Novotný, obvinený zo sérieovej vraždy. V printových médiách sa písalo, že vyrastal v zlej rodine. Matku mu zavraždil otec. So slečnou Sofiou sa údajne pohádal z neznámych dôvodov. Svedkovia potvrdili, že je psychicky labilný. Vraždy ostatných žien sa udiali za rovnakých podmienok. Pred svadbou. Stále bol na úteku, až kým ho 16. 8. 1971 neobjavili v Českej republike, kde sa skrýval. Za vraždu 8 žien vo veku 25 – 37 rokov dostal 46 rokov odňatia slobody nepodmienečne. 20. 8. 2017 ho pustili na slobodu.

Ku koncu roka sme sa presťahovali do spomínaného domu. Nevadilo, že sa tam stala vražda, pretože sme na duchov doma neverili. A navyše, dom bol veľmi lacný. Nikto sa doň nechcel presťahovať. Krásne sme si to tam prerobili. Mali sme tam moderný nábytok. Semtam to bolo zariadené zvláštno, keďže mama mala rada kubizmus a otec industrializmus. Nevedeli sa dohodnúť. Mne to ale nevadilo, pretože mi rodičia dovolili, aby som si zariadil vlastnú izbu. Mal som tam obrovskú posteľ, veľký pracovný stôl a na stenách fotky s kamarátmi. Najčastejšie som sedával pri okne.

21. 4. 2018 bol deň ako každý iný. Bol nádherný jarný slnečný deň. Vonku sa stále niečo dialo. Všetci ľudia si užívali tento deň. Ráno vstali, šli do práce, do školy, k autu. Deti mali na tvárach vždy rovnaký výraz. Vtáci bez prestávky stále pískali tú istú melódiu. Chod dňa bol vždy rovnaký. Keďže sa už zmenil čas, slnko zapadalo neskôr. Ako každý deň som sedel pri okne. Okolo 18:40 zaparkoval pred naším domom tmavomodrý Ford Mustang, ročník 68. Vystúpil z neho elegantný, starší upravený pán.

Mám sa báť? ...

Stretnutie s Mirom Regitkom

Festival čítania, kreslenia, workshopov a zábavy Prebuď sa s knihou je projektom Miestnej knižnice Petržalka.

Blíži sa 10. hodina, čo je čas príchodu ilustrátora Mira Regitka. Tak si svoje meno napísal na obyčajnú žiacku tabuľu. A veru, boli sme všetci veľmi radi, že k nám zavítal, lebo chvíle strávené s ním boli obrovským zážitkom a šťastie, ktoré nás všetkých ovládlo, bolo cítiť ... Pán Regitko povzbudil deti, ktoré majú snahu tvoriť, aby sa nikdy nevzdali svojho sna. Toto povedal ilustrátor na základe svojich skúseností. Jeho neúnavná tvorivosť ho priviedla k úspechom, o čom dnes svedčí asi 30 tisíc jeho ilustrácií! Prežili sme krásny deň. Ďakujeme, pán Regitko!

Predstavujeme vám...

Interview s Miriam Beláňovou

Koľko rokov pracujete v tejto škole?

8 rokov.

Kde ste pracovali predtým, ako ste prišli učiť do tejto školy?

Pracovala som v local self-government assistance center ako projektový asistent a vo World Bank (svetovej banke) grante v oblasti zdravotníctva ako finančný špecialista a špecialista na obstarávanie.

Prečo učíte angličtinu?

Super sa učí, učím iba jednu polovicu triedy a baví ma to.

Máte blízko k anglickej kultúre a k anglickým zvykom?

Nemám.

Bolí ste v Amerike? Čo vás tam oslovilo?

Áno, bola som v Amerike, navštívila som Virginiu – historický trojuholník – Yorktown, Jamestown a Williamsburg. Prezreli sme si Washington DC, New York, Connecticut.

Chceli by ste sa tam ešte vrátiť?

Áno, lebo sme nestihli ísť na Empire State Building, pretože sme zaspali. Nezazvonil nám budík.
☺

Aký máte odiaľ top zážitok?

Bola tam česká reštaurácia, dali sme si tam hovädziu polievku a sviečkovú s knedlíkmi. Lebo americké jedlo je dosť zlé. Jedného dňa som strašne túžila po obede v školskej jedálni. A splnilo sa mi to v jednej botanickej záhrade, kde som si dala nejaký obed, čo sa mi dosť podobalo na našu jedáleň.

Aké zaujímavé miesta ste ešte navštívili?

Chorvátsko, Londýn, tam som bola v múzeu voskových figurín, no a veľmi zaujímavé sú naše Tatry.

Aké je vaše najobľúbenejšie jedlo?

Bolonské špagety.

Aká je vaša obľúbená farba?

Žltá.

Máte obľúbeného herca alebo film?

Neviem, možno nejaký obľúbený film – Stratený v mori. Občas ho dávajú v telke, už som ho videla trikrát. Odporúčam.

Čo robíte vo voľnom čase?

Chodím do fitka.

Pani učiteľke za rozhovor ďakujeme.

Nina Čirková, Margaréta Lejová, Michaela Töröková 8. B

Škola na cestách

Lyžiarsky výcvik Zuberec - Roháče Spálená

Týždeň pred jarnými prázdninami sme nastúpili do autobusu a plní nadšenia sme čakali, kedy prídeme do Zuberca. Po príchode sme dostali skvelé izby a začali sa vybaľovať. Prvý deň nás na svahu rozdelili do skupín a lyžiarsky sa mohol začať. Každý deň nám ubehol veľmi rýchlo a boli sme radi, že sme sa naučili niečo nové. Na tretí deň sme si spravili menší výlet do Múzea Oravskej dediny. Tam sme si popozerali, ako žili ľudia v minulosti. Večer nesmel chýbať večerný program s animátormi, ktorí nám vymýšľali všelijaké súťaže. Posledné dva dni sme si užívali najviac, ako sme vedeli. Lyžovali sme takmer bez prestávky a všetci sme našťastie vyviazli bez zranení.

2. marca už však bol náš odchod. Celou cestou späť sme spomínali, čo sme zažili a čo všetko sa nám podarilo vyviešť. V mene celej 8. A by som chcela poďakovať pani učiteľke Matejkinovej, ktorá nám naplánovala takýto úžasný lyžiarsky výcvik.

Viki Mocková 8. A

Výlet do Rakúska

Tesne pred začiatkom letných prázdnin sme sa zúčastnili zaujímavého výletu do kúpeľného mestečka Baden a prehliadky Seegrotte, čo je najväčšie podzemné jazero v Európe. Celá jaskyňa, v ktorej sme mali prehliadku bola veľmi zaujímavá, ale najviac sa asi všetci tešili na plavbu loďou po jazere. Potom sme sa vydali do mestečka Baden, kde sme si popozerali historické pamiatky. Počas rozchodu sme mali možnosť kúpiť si suveníry a naobedovať sa. Keďže už bolo veľa hodín, nastúpili sme do autobusu a išli sme domov. Cesta domov mám ubehla rýchlo, lebo sme boli ešte stále plný zážitkov.

Za pekný deň veľmi pekne ďakujeme.

Nina Čirková, Michaela Töröková 8. B

Tvorivé písanie

Na hodinách slovenského jazyka sme sa zamýšľali, či je úsmev dôležitý, či existuje dokonalosť. Takisto vám prinášame dve poviedky z pera našich spolužiakov o Bratislave.

Je úsmev dôležitý?

Nad touto otázkou sa zamýšľam každý deň listujúc v mojich myšlienkach, keď mám voľnú chvíľu. „Usmievaj sa viac!“ stále mi hovorí mama. Ale prečo? Prečo by som sa mala viac usmievať? Odpoveď znela, že vraj mi to tak náramne svedčí a že život pôjde omnoho ľahšie.

Naozaj pôjde život omnoho ľahšie? Rozmýšľajúc nad touto myšlienkou som sa vybrala rovno do knižnice ako obyčajne. Rozhodla som sa, že sa na pani knihovníčku usmejem tým najväčším úsmevom, akým len dokážem. Neuveríte mi, ale ona sa na mňa usmiala tiež. Dokonca mi aj s radosťou ukázala, kde mám nájsť tú správnu knihu. A to ma doviedlo k ďalšej myšlienke.

Darovali ste už aj vy niekomu úsmev? Aká bola jeho spätná reakcia? Usmial sa na vás tiež? Myslím, že túto situáciu by dobre vystihli slová Boba Marleyho: „Keď sa budeš smiať, bude sa s tebou smiať celý svet.“

Úsmevom si môžeme život uľahčiť aj tak, že sa v nepríjemnej situácii zasmejeme. Využili ste úsmev na zľahčenie nepríjemnej situácie? Pomohlo vám to ?

No a čo si myslíte vy? Je úsmev dôležitý? Môžeme si pomocou úsmevu uľahčiť život? Je život s úsmevom lepší?

Nela Jánošová 8. A

Existuje dokonalosť?

Správne by bolo podľa mňa sa najprv opýtať, čo to dokonalosť je. Definícia slova dokonalosť, ktorá pochádza z latinčiny, je niečo dokončené, niečo, čo už nemôže byť lepšie. Ale je to naozaj tak? Existuje snáď v reálnom svete niečo, čo už nemôže byť lepšie? Myslím, že v realite vnímame dokonalosť skôr ako nejaký ideál vytvorený spoločnosťou. Či už hovoríme o dokonalom výzore, živote alebo práci. Ale aj ten ideál v skutočnosti má nejaké chyby. Preto ale nepovažujeme každý za dokonalé to, čo sa nám páči alebo to, čo máme radi?

Ved' každý z nás vníma ako krásne niečo iné. Povedali by ste teda, že každý vnímame dokonalosť inak alebo že sme spokojní s tým nedokonalým? Ja si myslím, že ide len o to, z akého uhla pohľadu sa na to pozrieme. Pre mňa je práve nedokonalosť dokonalou. Napríklad, každý máme nejakých ľudí vo svojom okolí, ktorých máme radi a pre mňa sú aj oni dokonalí. Sú dokonalí aj so svojimi chybami, lebo aj tie k nim patria a robia ich takými, akí sú. A to, že sú sami sebou, je dokonalé. To, že nepotrebujú tie chyby skrývať a len sa tváriť, že sú akože dokonalí. Pretože naozaj sú, ale ako som už písala, aj tie chyby a nedokonalosti ich robia dokonalými.

Ale niektorí ľudia sa prispôbia tomu ideálu spoločnosti a neustále na sebe niečo menia, niečo vylepšujú a zdokonaľujú. Hovorím najmä o výzore, pretože pracovať na sebe ohľadom nejakej činnosti nie je nič zlé, práve naopak. Ale keď sa niekto nemá rád alebo sa až nenávidí len kvôli tomu, že podľa niekoho nie je dokonalý, tak to je naozaj smutné. Je predsa jedinečný tým, aký je. Mrzí ma, že to nevie.

Raz mi niekto povedal, že nemôžem mať rada niekoho iného, kým nebudem mať rada samu seba. Úplne mi to zmenilo pohľad na mňa. Celkom sa tým odvtedy riadim.

Týmto by som chcela povedať, že dokonalosť existuje. Ale je to na každom z nás, kde a ako ju vidíme. Lebo „milovať chyby je väčšia láska, ako milovať dokonalosť.“ (Pierre Corneille).

Alica Kavická 8. B

Starý most

Starý most v Bratislave je dnes najstarším mostom, ktorý preklenuje rieku Dunaj na území Bratislavy. Predtým, než dostal pomenovanie Starý most, ho ľudia označovali aj ako Most Františka Jozefa, Štefánikov most, Most Červenej armády. Bol postavený v roku 1890 a naposledy bol významne rekonštruovaný v roku 2013. Navzdory veku tohto mosta nie je veľa ľudí, ktorí vedia, čo leží na jeho dne. K tomuto miestu sa viaže príhoda o troch lúpežníkoch, ktorí uložili svoj lup práve pod Starý most.

(Starý most (pôvodne: Most Františka Jozefa) je most cez Dunaj v Bratislave. Postupne niesol ďalšie mená: Franz-Josef-Brücke, Ferencz József-híd, po prvej svetovej vojne Štefánikov most, po druhej svetovej vojne Most Červenej armády. V čase jeho uzatvorenia bol najstarší pevný most cez Dunaj na území Bratislavy. V januári 2016 prebehla kolaudácia nového mosta. Pozostáva zo železnej konštrukcie vyrobenej vo Vítkovických železiarňach, umiestnenej na kamenných pilieroch. Je dlhý 460 m. Je na ňom drevený chodník a jednokoľajová železničná trať (ktorá nepokračuje na žiadnom konci mosta). Do roku 2010 tu bola aj dvojpruhová cestná komunikácia. Tá bola najprv vo večerných hodinách 31. decembra 2008 uzavretá pre všetky druhy dopravy okrem MHD a od 14. mája 2010 aj pre MHD. Následne bola pre havarijný stav

mosta demontovaná. Od konca novembra 2013 prebiehala jeho demontáž, pričom z tohto dôvodu bol od 2. decembra 2013 uzavretý pre všetku dopravu. [https://sk.wikipedia.org/wiki/Star%C3%BD_most_\(Bratislava\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/Star%C3%BD_most_(Bratislava)).

Po jeho demontáži bol na jeho mieste vybudovaný nový most, ktorý využíva niektoré z pilierov Starého mosta, ktoré sú však nadstavené. Nový most slúži električkovej, cyklistickej a pešej doprave.

Poklad pod Starým mostom (poviedka)

Troja priatelia, Marek, Martin a Milan sa rozhodli, že vykradnú jedno zlatníctvo v Bratislave. Písal sa rok 2007, bol jún, keď ešte na Starom moste fungovala cestná komunikácia s dvoma pruhmi. Martin bol človek štíhlejšej postavy, niekoľkokrát trestaný za malé lúpeže. Mal 35 rokov a na jeho hlave nebol ani jediný vlas. Oči, nos a ústa mal osovo súmerné s tvárou. Zvyčajne nosil hnedý kožený kabát, ktorý ladil s farbou jeho očí. Marek bol silnejší chlap, ktorý taktiež ako Martin, strávil určitý čas za mrežami. Mal 40 rokov a vyzeral byť na svoj vek v dobrej kondícii. Mal čierne vlasy, ktoré pôsobili celkom nenápadne. Tvár mal vajcového tvaru s veľkou bradou. Zväčša nosí modré rifle so zelenou vetrovkou. Milan mal 25 rokov a ešte nebol súdne trestaný. Všetci mali premyslený plán, podľa ktorého bude ich úniková cesta prechádzať práve cez Starý most. Aby mali výhodu, Milan navrhol, že sa pokúsi získať prácu v zlatníctve, hoci aj upratovača. Takto zistí slabiny stráženého objektu a bude môcť výrazne pomôcť svojim kumpánom. Marek mal byť vodičom, ktorý mal ďalších dvoch spolupáchateľov odvieť z miesta činu.

Milanovi sa podarilo získať prácu v zlatníctve. Celý natešený to povedal svojim priateľom: „Počúvajte, podarilo sa mi získať tú prácu!“ Odpovedali: „A čo? Zistil si niečo nové, čo my ešte nevieme?“ Milan im vysvetlil: „Upokojte sa, ešte som tam ani nenastúpil a už by ste chceli hneď všetko. Ak niečo zistím, dám vám vedieť.“ Prešlo niekoľko dní a Milan odhalil, že v zlatníctve nefungujú kamery. Vraj majú problémy s prenosom dát z kamier do archívu. Okrem iného sa jednalo o pomerne malú budovu, ktorú strážili dvaja ľudia. Problém im však bude robiť tichý alarm, ktorý je

pripevnený pod pultom predavača. V prípade jeho aktivácie tam okamžite dorazia policajné jednotky a celá vec sa tým skomplikuje. Milan taktiež zistil hodnotu drahokamov v stráženom objekte, čo bola čiastka až tri milióny korún, dnes v prepočte, asi stotisíc eur. Marek, ktorý bol vodičom, vyhľadával jazdené vozidlá a kúpil BMW M3 E30 za výhodnú cenu, čo im umožnilo rýchly útek z mesta. Martin bude napomáhať pri akcii s výberom klenotov a kontrolovaním rukojemníkov. Netreba zabúdať, že aj rukojemníci môžu privolať políciu.

Blížil sa deň D a zločinci ešte dotvárali posledné detaily svojho diela. Rozhodli sa napadnúť zlatníctvo dňa 20.7.2007 o 20:07. Čo ich presne viedlo k takémuto termínu a času, je neznámou. Martin ešte zaobstaral dve automatické pušky a tri pištole – pre každého jednu,

pre prípad núdze. Marek si ešte opakoval únikovú trasu, ktorá mala viesť aj cez Starý most. Samozrejme, že trasu jazdil v noci, pretože vtedy pôjdu po drahokamy.

Deň D je tu...Zločinci buď nadobudnú veľké bohatstvo alebo „vyhrajú“ pobyt na 12 rokov väzenia. Napokon sa dohodli, že lup si rozdelia rovným dielom, pretože sa zhodli, že všetci traja rovnako riskujú, pričom ani bez neúčasti jedného, by túto lúpež nedokázali vykonať. Marek zastavil pred vchodom do klenotníctva a Martin a Milan si dávali na hlavu kukly, aby skryli svoju identitu. Marek im ešte povedal posledné slová: „Keby sa niečo pokazilo, okamžite sa stiahnite a budeme sa držať stranou, ako by sa nič nestalo.“ Martin mu odpovedal: „Sme profíci, čo si o nás myslíš? Nič sa nepokazí, to je jasná vec.“ Milan sa do rozhovoru pridal: „Nehádajte sa! Opatrnosti pri takýchto veciach nikdy nie je dosť, nepozerajú sa na skúsenosti.“ Následne Martin a Milan vystúpili z auta a museli sa postarať o dvoch strážnych hneď za vchodom, ktorých omráčili. Skôr ako predavač stihol aktivovať tichý alarm, ho Martin odstrčil od pultu, namieril naňho zbraň a zvolal: „Ak ti je život milý, tak neskúšaj nič hlúpeho!“ a rozkázal mu ľahnúť si na zem. Rukojemníkov a strážnych zviazali a odobrali im dočasne ich mobilné telefóny. Od strachu sa títo spútaní ľudia na žiadny odpor nezmohli, a tak im neostávalo nič iné, ako počkať kým zlodeji odídu. Následne začali rozbíjať sklené skrinky, v ktorých boli šperky a iné klenoty. Ukradnuté predmety začali rýchlo baliť do tašiek. Keď ukradli všetok tovar zlatníctva, rýchlo utekali z miesta činu a mobilné telefóny nechali pri vchode, pretože ak by ich zobrali so sebou, mohli by ich pomocou signálu GPS vystopovať. Ako Martin a Milan utekali zo zlatníctva s taškami plnými zlata a s kuklami na hlave, prekvapila ich jedna skutočnosť. Okolo nich prechádzalo policajné auto.

Policajti ich odhalili a začali ich prenasledovať. Zlodeji sa však stihli dostať k Marekovi, ktorý ich mal dostať do bezpečia. Vodič vozidla BMW unikal pred spravodlivosťou a začala sa dramatická naháňačka. Policajti zmobilizovali svoje jednotky a o chvíľu bol zákon lúpežníkom v päťach. Marek jazdil na hraniciach medzi životom a smrťou. Napokon sa dostali na Starý most, kde ich policajti obklúčili. Na konci mosta policajti zatarasili cestu so svojimi vozidlami, a tak musel Marek vozidlo zastaviť. Zločinci vedeli, že odtiaľto neutečú, pretože z obidvoch strán sa na nich rútili policajti, ktorí ich vyzvali vzdať sa. Zlodeji vystúpili z auta a tašky so šperkami hodili z mosta do Dunaja, tak aby to policajti nepostrehli. Keďže zlato bolo ťažké, ihneď sa začalo potápať na dno rieky. O tri minúty neskôr ich policajti zatkli a obvinili ich z lúpeže. Za svoje činy si vyslúžil každý z nich 12-ročný pobyt za mrežami.

Neskôr sa pri rekonštrukcii Starého mosta našli kovové predmety ako munícia z druhej svetovej vojny, no neodhalil sa poklad v podobe rôznych drahokamov a zlata, ktorý pochádzal z lúpeže...

A tak tam až do dnešného dňa odpočívajú nedotknutý a navždy „utopený“ v Dunaji.

Andrej Meszároš, 9.B

Veľký Draždiak

Od narodenia žijem v Petržalke. Od malička som chodievala s rodičmi a dedkom na prechádzku na Veľký Draždiak.

Veľký Draždiak je najväčšie prírodné kúpalisko v Petržalke, ktoré vzniklo v roku 1982 po ťažbe štrku. Má rozlohu 13 hektárov. Jazero slúži na rekreačné účely, v lete sa tu dá kúpať, jazdiť na bicykloch a kajakoch. Rybári tu majú možnosť rybolovu. Nachádza sa tu aj bežecká dráha. V jej blízkosti je aj cyklistická dráha, po ktorej sa dostanete na hrádzu. Je tu aj niekoľko bufetov, ktoré poskytujú možnosť občerstvenia. V areáli sa nachádzajú aj beach-volleyball ihriská. Je to aj miesto, kde radi chodievajú milovníci psov so svojimi maznáčikmi. V zimných mesiacoch sa tu stretávajú Petržalské ľadové medvede. V blízkosti je aj detské ihrisko. Príroda je typická pre lužné lesy. Zo živočíchov tu žijú labute, kačky, čajky, plazy, obojživelníky a ryby. (Lužný les alebo luh je podmáčaný les s vysokou hladinou podzemnej vody a záplavovým cyklom. Tento kedysi bežný biotop mizne s rastúcou regulovateľnosťou vodných tokov. Na Slovensku sa lužné lesy nachádzajú pozdĺž tokov ako Dunaj, Morava, Váh, Hron, Latorica či Bodrog. https://sk.wikipedia.org/wiki/Lu%C5%BE%C3%BD_les).

Šutrovský kapitán

Už ako malá, som obdivovala trofeje môjho starého otca. V jeho izbe vždy patrila jedna celá stena iba jeho trofejiam, diplomom a oceneniam zo súťaže Šutrovkových plavidiel. Každý rok, keď bol letný slnovrat, sa konala súťaž Šutrovkových plavidiel na Draždiaku. To zahŕňalo aj stavbu vlastnej originálnej loďky z nájdených, už nepotrebných materiálov a ich netradičný dizajn a samozrejme aj plavbu po Veľkom Draždiaku. Ten, kto ako prvý prešiel cieľ, vyhral trofej „Šutrovský kapitán“.

Môj dedko sa už od svojich 7 rokoch tejto súťaže vždy zúčastnil. Na policičke mal veľa fotiek seba aj so svojimi loďkami. Ako roky plynuli, jeho loďky sa umiestňovali na lepšom mieste. Celé roky sa venoval nákresom a plánovaniu nového plavidla. Keď som bola malá, rada som mu so všetkým pomáhala. V jeho dielni sme strávili celé hodiny. Každým rokom boli naše plavidlá kvalitnejšie a originálnejšie. Strieborný orol, Divý drozd, Dúhový šváb, Palacinkový slimák. To boli niektoré z našich plavidiel, no nič nemalo na našu spoločnú prvú výhru - Vodného draka. Vodný drak bola malá loďka, ktorá vpredu mala dračiu hlavu, z ktorej tiekol malý vodopád a vzadu mal dlhý chvost s vrtuľami...VODNÝ DRAK!

Nastal deň, kedy som mala absolvovať túto súťaž sama. Vôbec som netušila, ako to sama zvládnem, nemala som žiadny nápad, ani plán a konkurencia bola silná. Po mnohých skrčených plánoch, ktoré skončili v koši, som sa rozhodla, že sa ukryjem pred svetom a nepriazňou osudu do dedkovej dielne. Po pár hodinách prehrabávania sa v kopách papierov a kníh som to našla...Jeho denník, v ktorom mal všetky svoje plány a nákresy. Na strane 145 bola loďka Dravý had. Nízka, úzka a dlhá. Červeno-čierno-bielo-žltá. Materiál: stavebné trúbky, stará komora, odtoková trúbka, drevené dosky, pet fľaše, polystyrén, sadrokartónové dosky. Musela som to upraviť a pridať nejaké veci. V pivnici som našla mnohé, čo by sa mi hodilo. Ďalšie materiály mi poskytli rodičia a susedia. Po mnohých hodinách strávených v dielni bolo plavidlo hotové. Dravý had pobrežnej hliadky. K Dravému hadovi som pridala svetlá a reflexné pásy.

Nastal deň D - letný slnovrat. Ráno mi otec pomohol priviesť plavidlo na Draždiak. Po hodine úprav nastala prvá časť súťaže - hodnotenie nápaditosti plavidla, to hodnotili diváci. Potom nastala tá hlavná časť, na ktorú boli všetci zvedaví. Závod. Všetky plavidlá sa zoradili vedľa seba. Ešte minúta ticha, keď všetci čakali na výstrel. Pripraviť sa. Pozor. Štart! Všetci sme naštartovali motory našich lodiek a snažili sme sa dostať do prvej skupiny. Po pár sekundách sa môj Dravý had pobrežnej hliadky dostal do vedenia aj so susedovým Veterným havranom. Už sme mali veľký náskok od ostatných a od cieľa nás delilo pár metrov, keď vtom Dravý had pobrežnej hliadky začal vydávať zvláštne a neobvyklé zvuky. Medzi kolieska sa dostala riasa. Nedokázala som ju vybrať, tak som musela pokračovať v bicyklovaní. Diváci jasali, pískali a kričali. Prešlo pár minút a ja som mala iba niekoľkokocentimetrový náskok pred Veterným havranom. Náskok som si udržala až do cieľa. Ozval sa veľký jasot divákov. Bola som prvá! Bol to úžasný pocit. Moju prvú cenu som venovala spomienke na môjho deda, veď on bol ten, kto ma inšpiroval...

Elizabeth Bugyiová 9.B

Zo života mesta

Známe osobnosti. Herci. Zaujímavé miesta. Knihy. 14 stanovišť.

Toto všetko ste mohli nájsť na veľmi zaujímavom podujatí, ktoré sa konalo v máji v Bratislave. Noc literatúry je podujatie, na ktorom sa čítajú úryvky z rôznych kníh svetovej literatúry. Tento rok sa konal už 10. ročník. Pre účastníkov bolo pripravených 14 stanovišť, všetky v blízkosti Hlavnej stanice a na Štefánikovej ulici. Na každej zastávke čítala nejaká známa osobnosť, väčšinou herci z divadla, úryvok z knihy. Čítania pokračovali v 30 minútových intervaloch, takže ľudia mali vždy asi 15 minút na presun na ďalšie stanovište. Čítalo sa na mnohých zaujímavých miestach, kde sa ľudia bežne nedostanú, napr. v salóniku na Hlavnej stanici alebo v štúdiu Fun rádia. Ľudia tak mali možnosť okrem zaujímavej literatúry spoznať aj nevšedné miesta Bratislavy. O akciu bol obrovský záujem a na mnohých miestach sa čakalo v dlhých radoch. Táto akcia sa koná vždy v máji a vstup na ňu je bezplatný, takže kto má rád literatúru, môže sa prísť pozrieť.

Samuel Patrik Onufer 8. B

Zábava s Dudovinami

Učiteľka v škole hovorí žiakom:

- Utvorte vetu so slovom Yeti.

Marienka:

- Yeti je veľký snežný muž.

Janko:

- Yeti žije v horách.

Móric:

- Yeti zima?

Pýta sa učiteľ v triede školy technického zamerania:

- Žiaci, ako by ste pomocou vody vyrobili svetlo?

Kdesi vzadu sa ozve:

- A čo tak umyť okná?

Učiteľ sa pýta Mórica:

- Keby si mal sedem cukríkov a ja by som ťa o dva poprosil, koľko by ti ich ostalo?

- Sedem!

Okoloidúci pozoruje dve blondínky. Jedna vykope jamu a druhá ju zahrabe. Po istom čase sa ich pán spýta, čo to robia.

Blondínka odpovie: „Viete, zvyčajne bývame tri. Jedna vykope jamu, druhá zasadí stromček a tretia zahrabe jamu.“

Učiteľka napíše na tabuľu $2+2=$

- Aký je výsledok? - pýta sa Jožka

- Vyrovnaný zápas.

Dvaja študenti na intráku fantazirujú:

- Čo keby sme začali chovať prasa?

- Ti šibe? A čo ten smrad a špina?

- Všetci si zvykne.

Pani učiteľka ukáže na obrázku zebra. Pýta sa detí, aké je to zvieratko. Nikto nevie a preto napovedá:

- Z...

Nikto nevie.

- Ze...

Stále sa nikto nehlási.

- Zeb...

Prihlási sa malý Mórica a hovorí:

- Zeby to bol tiger?

